

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL) har den 18. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 15 ad L 62 til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

19. november 2015

Spørgsmål nr. 15:

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger punkt 2.8.1.2., at Rigspolitiet fra maj 2003 til oktober 2005 i et mindre antal tilfælde (31 personer) anvendte frihedsberøvelse som "motivationsfremmende foranstaltning". Vil ministeren redegøre for Rigspolitiets erfaringer i den forbindelse – herunder oplyse, om denne såkaldte "motivationsfremmende foranstaltning" fungerede efter hensigten og i praksis ændrede asylansøgnernes adfærd, samt hvad der var baggrunden for, at Rigspolitiet i oktober 2005 indstillede denne praksis?

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsnr. 2015 - 572

Svar:

Efter bestemmelserne i den gældende udlændingelovs § 35, stk. 5 og 6, kan der ske frihedsberøvelse med henblik at motivere en udlænding til at medvirke til udrejsen.

Om Rigspolitiets erfaringer med anvendelsen af bestemmelserne fremgår følgende af bemærkningerne til lovforslag nr. 130 af 30. januar 2013 om ændring af udlændingelove, kildeskatteloven og integrationsloven:

"Østre Landsret løslod i tre tilfælde ved kendelser af henholdsvis 30. september 2004, 8. marts 2005 og 1. april 2005 udlændinge, der igennem længere tid havde været frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 5. Landsretten henviste til proportionalitetshensyn, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1, litra f – længden af frihedsberøvelsen sammenholdt med udsigten til, at fortsat frihedsberøvelse ville formå udlændingen til at medvirke til udsendelsen.

På denne baggrund, og idet forholdsvis langvarige frihedsberøvelser ikke havde motiveret seks udlændinge til at medvirke til at tilvejebringe forudsætningerne for en (frivillig) udsendelse, sammenholdt med at der ikke var udsigt til, at der på kort sigt ville kunne skabes mulighed for en tvangsmæssig udsendelse af de pågældende, løslod Rigspolitiet de seks udlændinge ultimo september 2005.

Siden oktober 2005 har Rigspolitiet således ikke anvendt hjemlen til frihedsberøvelse i udlændingelovens § 36, stk. 5, idet erfaringerne har vist, at frihedsberøvelse ikke har den ønskede motiverende effekt.”

Efter regeringens opfattelse vil frihedsberøvelse kunne have en motiverende effekt på udlændinge, der afviser at samarbejde om udrejsen.

Dertil kommer, at muligheden for frihedsberøvelse generelt vil kunne tilskynde udlændinge til at medvirke til udrejse, ligesom den enkelte vil opleve, at det har meget klare konsekvenser, hvis der ikke samarbejdes om udsendelse.

Erfaringerne fra tidligere har vist, at der er udlændinge, der trods en frihedsberøvelse vedholdende har nægtet at samarbejde om udsendelse.

Nægter udlændingen at samarbejde, vil det kunne danne grundlag for en forlængelse af frihedsberøvelsen efter udlændingelovens § 36, stk. 5 og 6. Hvis frihedsberøvelsen forlænges på baggrund af forhold, der alene kan tilskrives udlændingen, vil frihedsberøvelsen således kunne opretholdes i en længere periode.

Det forudsættes, at frihedsberøvelsen skal opretholdes, så længe den må antages at kunne formå udlændingen til at medvirke til udrejsen. Det bemærkes, at det i sidste ende er domstolene der tager stilling til, om frihedsberøvelsen er proportional og kan opretholdes.

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft